

работниците да копятъ по-дълбоко подъ пѣсъка върху гроба. Въ усилна работа на копачитѣ и тържественото пѣние на присѣтстваващитѣ, коститѣ на светеца се показали. Радостта на всички била голѣма. Коститѣ били прибрани, наредени въ нова, украсена съ багри отвѣтре и отвѣнъ ракла, и заключени. Раклата съ мощитѣ била отнесена и поставена на престолъ въ църквата. Тука Кирилъ изговорилъ едно хубаво слово за живота и дѣлата на Климента.

Срещата на Кирила съ хазарския ханъ

Следъ това Кирилъ продължилъ да пътува презъ Кримския полуостровъ и достигналъ столицата на хазарския ханъ. Последниятъ, щомъ се научилъ, че отъ Византия идатъ учени хора, излѣзълъ и радостно приелъ Кирила. Завелъ го въ двореца си, гдето били събрани всичкитѣ негови съветници, боляри и полководци. Въ двореца била сложена трапеза, на която обѣдвали ханътъ, Кирилъ и всички голѣмци. На трапезата, преди и следъ яденето, ханътъ и неговитѣ мждреци надълго и широко разговаряли съ Кирила за вѣрата. Хазарскитѣ голѣмци били раздѣлени на партии: едни искали да приематъ еврейската вѣра, други — мохамеданската, а трети настоявали за християнската. Ханътъ поканилъ Кирила да покаже, каква е християнската вѣра и дали тя е най-добрата и най-правата отъ другитѣ вѣри. Въ съвета били поканени да слушатъ еврейскитѣ учители и мохамеданскитѣ ходжи.

Евреитѣ запитали Кирила да имъ каже, защо християнитѣ не държатъ стариятъ законъ на Ноя и на Мойсея, ами наредили новъ законъ, който наричатъ *Евангелие*. Кирилъ отговорилъ: